

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 1492/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. Z.	Jak w zarzucie zmodyfikowanego co do opisu czynu i kwalifikacji prawnej aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>S. Z. jako pracownik Wydziału Zasobów Lokalowych D. O. podpisał się pod protokołem z dnia 20.08.2013r w którym stwierdzono, że w lokalu użytkowym przy ul (...) nie występuje sytuacja aby był on podnajmowany w całości lub w części bez zgody wynajmującego</p>	<p>PROTOKÓŁ</p>	<p>822</p>	
<p>zeznania M. D.</p>	<p>(...)</p>		
<p>Oskarżony sporządził projekt pisma z dnia 30.08.2013r kierowanego przez Naczelnika Wydziału Zasobów Lokalowych H. M. do Zakładu (...), w którym wskazano, że lokal j/w nie jest już podnajmowany (co nie odpowiadało rzeczywistości)</p>	<p>pismo</p>	<p>397</p>	
<p>zeznania H. M.</p>	<p>(...)</p>		
<p>lokal przy ul (...) którego najemcą była E. K. (1) był podnajmowany bankowi (...) za zgodą wynajmującego ważną do dnia 18 września 2013r</p>	<p>dokumenty z załącznika</p>	<p>karty załącznika nienumerowane</p>	
<p>1.1.2.</p>	<p>E. K. (1)</p>	<p>Jak w zarzucie zmodyfikowanego co do opisu czynu i kwalifikacji prawnej aktu oskarżenia</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

E. K. (1) jako najemca lokalu użytkowego przy ulicy (...) w dniu 31.07.2013 złożyła do Wydziału Zasobów Lokalowych (...) D. O. pismo w którym informowała o końcowej dacie podnajmu lokalu użytkowego określonej na 10 sierpnia 2013	pismo	823	
wyjaśnienia oskarżonej	929-930, (...) -1090, (...)		
aneksy do umowy najmu	załącznik		
umowa najmu	załącznik		
pozostałe fakty identyczne jak w przypadku zarzutu postawionego oskarżonemu Z.	jak w odniesieniu do faktów wskazanych przy zarzucie dotyczącym oskarżonego Z.	jak wskazane przy osk Z..	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	aneksy do umowy najmu	pochodzące z wiarygodnego źródła	
dokumenty z załącznika	pochodzące z wiarygodnego źródła		
pismo	niekwestionowanego autorstwa		
wyjaśnienia oskarżonej	spójne i znajdujące potwierdzenie w dokumentach, a w części potwierdzone przez świadka H. M. w zakresie pewnego pośpiechu w procedurze sprzedaży lokali.		
PROTOKÓŁ	niekwestionowany co do treści przez żadną ze stron		
umowa najmu	niekwestionowana przez żadne źródło		
zeznania H. M.	spójne i logiczne, niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym		
zeznania M. D.	logiczne i zgodne z pozostałymi dowodami		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które są uznane za niewiarygodne oraz			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		S. Z.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Analizując kwestię odpowiedzialności karnej oskarżonego Sąd odnosił się do zmodyfikowanego opisu czynu i kwalifikacji prawnej przyjętej przez oskarżyciela w ślad za wiążącymi wskazaniem Sądu Okręgowego definiującymi zakres możliwego zainteresowania Sądu. Wychodząc z tego punktu widzenia działanie oskarżonego miało polegać na wyłudzeniu poświadczania nieprawdy w dokumencie w postaci pisma podpisanego przez Naczelnika Wydziału Zasobów Lokalowych (...) D. O. z dnia 30 sierpnia 2013r poprzez wprowadzenie go w błąd co do zakończenia podnajmu lokalu. Pismo to kierowane do Zakładu (...) w D. O. informowało, że co do przedmiotowego lokalu użytkowego ustały okoliczności wynikające z			

aneksów (...) do umowy najmu to jest , że najemca nie podnajmuje już bankowi (...) powierzchni użytkowej lokalu. Oskarżony miał tego dokonać poprzez przeprowadzenie kontroli w przedmiotowym lokalu wraz z inną osobą i zatajenie w jej wyniku, że lokal jest podnajmowany nadal oraz przez sporządzenie projektu w/w pisma podpisanego następnie przez Naczelnika Wydziału Zasobów Lokalowych. W ocenie Sądu oskarżonemu nie da się przypisać popełnienia przestępstwa z kilku nakładających się na siebie powodów, z których każdy samodzielnie wykluczał jego sprawstwo. Po pierwsze teza oskarżenia dotyczy tego, iż oskarżony wyłudził poświadczenie nieprawdy. Poświadczenie nieprawdy opisane w art 272 kk wymaga aby odpowiednio umocowana osoba wystawiła jakiś dokument, który tę nieprawdę będzie poświadczał. W ocenie Sądu pismo z dnia 30.08.2013r (k- 397) nie jest zaś dokumentem w rozumieniu prawa karnego. jest to pismo kierowane przez jednego kierownika komórki organizacyjnej do innej komórki organizacyjnej tego samego urzędu zawierające relację z tego jaki dokument złożono (pismo o zakończeniu

podnajmu) i jaką kontrolę z jakimi wynikami przeprowadzono. Jest to więc jedynie relacja z przeprowadzonych czynności i zawartości dokumentacji mająca znaczenie pomocnicze w procesie podejmowania decyzji o sprzedaży lokalu. Zawierała też ocenę prawną autora o tym, iż okoliczności, o których mówiły wspomniane wyżej aneksy ustały (co nie nastąpiło). Tym samym pismo to nie stanowiło dowodu zaistnienia określonej okoliczności, a jedynie zawierało przekonanie autora, że tak w istocie jest. Jeśli było dowodem czegokolwiek to wyłącznie tego, że autor przeprowadził w tej sprawie jakieś ustalenia. To do decydentów w sprawie ewentualnej sprzedaży lokalu należało zweryfikowanie poprawności owego przekonania. Skoro zatem do wyłudzenia poświadczenia nieprawdy konieczny jest byt dokumentu, a przedmiotowe pismo w ocenie Sądu nim nie jest, to przyjęcie winy oskarżonego w zakresie art 272 kk jest niemożliwe. Niezależnie od tego w ocenie Sądu nie zaszła inna przesłanka przestępstwa z art 272 kk a mianowicie podstępne wprowadzenie w błąd. Przywoływany wyżej Naczelnik Wydziału Zasobów Lokalowych czyli

świadek H. M. nie mógł zostać podstępnie wprowadzony w błąd. Jak sam zeznał nie podpisywał bezrefleksyjnie przygotowywanych mu pism ale je weryfikował na podstawie dołączonych dokumentów. Wskazał, że w przypadku tego pisma powinny być to zapewne aneksy, protokół kontroli i pierwotna umowa najmu. Skoro zaś mowa w piśmie o piśmie E. K. (1) to Sąd przyjmuje założenie, że także ono powinno tam się znajdować. Miał więc do dyspozycji aneksy dotyczące zgody na podnajem do dnia 18 września 2013 (ważne jeszcze w dacie podpisania pisma), miał protokół kontroli, z którego wynikało bynajmniej nie to, że lokal nie jest podnajmowany, ale (z powody takiego, a nie innego sformułowania rubryki), że albo nie jest ponajmowany albo, jeśli jest to za zgodą wynajmującego oraz pismo E. K. (1) informujące o upływającej wkrótce (względem daty złożenia) dacie podnajmu (błędnie ją wskazując). Z tego zestawu dokumentów nie wynikało bynajmniej że ustał faktyczny podnajem jak wskazano w treści projektu pisma. Tak mogło być (w świetle wskazanych wyżej dokumentów) ale nie musiało. To świadek w ramach swoich obowiązków powinien to

zweryfikować ale tego zaniechał. Weryfikacja zaś była nadzwyczaj łatwa. Wystarczyło telefonicznie zapytać M. D. o to jak w istocie należy rozumieć punkt protokołu kontroli o braku podnajmu bez zgody wynajmującego - czy jako brak podnajmu czy jako podnajem w ramach udzielonej aneksami zgody. Była też jeszcze prostsza metoda. Wystarczyło wyjść z (...) D. i poświęcić około 10 minut spaceru aby zobaczyć rzucające się z daleka w oczy reklamy banku albowiem lokal użytkowy o którym mowa był położony w niedalekim sąsiedztwie (...). Samo zatem sporządzenie projektu pisma nie mogło podstępnie wprowadzać w błąd co do poprawności jego treści osobę, która miała obowiązek zawodowy dokonać jego weryfikacji przed podpisaniem, która jak sama zeznała takiej weryfikacji co do zasady dokonywała, i która miała w zasięgu ręki dostępne praktycznie natychmiast nie wymagające nakładu pracy ani czasu narzędzia do takiej weryfikacji. Pismo z dnia 30.08.2013r podpisane przez H. M. nie tylko nie było urzędowym poświadczeniem ale nie powstało poprzez podstępne wprowadzenie w błąd a jedynie wskutek niewłaściwego wykonywania obowiązków służbowych przez jego

nominalnego autora czyli Naczelnika Wydziału Zasobów Lokalowych. Skądinąd wobec pospiechu w sprzedaży lokali spowodowanego jak sam wskazał brakami w budżecie niespecjalnie dziwi niższa jakość procesu sprzedaży. Na marginesie Sąd zauważa też, że z punktu widzenia doświadczenia życiowego niezwykle mało prawdopodobnym jest aby H. M. nie wiedział o tym, że w przedmiotowym lokalu prowadzi działalność bank. Lokal ten znajduje się na głównej ulicy dzielnicy w niedalekiej odległości od miejsca pracy świadka i był wyjątkowo widocznym punktem z uwagi na jaskrawy kolor znaków graficznych.

Prawdopodobieństwo, że zajmujący się zasobami lokalowymi urzędnik nie kojarzy dużego obiektu użytkowego w kluczowym punkcie dzielnicy leżącego przy tej samej ulicy co urząd dzielnicy jest niemalże pomijalnie małe.

Kolejnym działaniem oskarżonego w ramach tezy oskarżenia miało być niezgodne z prawdą stwierdzenie w protokole kontroli lokalu użytkowego, że nie został oddany w podnajem bez uprzedniej zgody wynajmującego czym zataił fakt istnienia w dacie kontroli podnajmu.

Ta teza także jest nieprawdziwa. Protokół kontroli zawiera taką bowiem formułę na stronie drugiej w rubryce drugiej od góry, że zapis (...) jaki się przy niej znalazł pasuje zarówno do stanu braku podnajmu jak i do stanu istnienia podnajmu całości lub części lokalu za zgodą wynajmującego (co zresztą potwierdził nominalny autor pisma - H. M.) W istocie w dacie kontroli podnajem był faktem i była udzielona uprzednia zgoda na jego trwanie ważna w dacie kontroli. Przesłuchana jako świadek M. D. wskazała, że w istocie poszła tam sprawdzić czy jest podnajem, na którego zgodą były zawarte w przeglądanej przez świadka przed kontrolą dokumentacji aneksy. Protokół kontroli zatem nie zawiera stwierdzeń nieprawdziwych. Jedynie można by wskazać, że nie doprecyzowano szczegółowo kwestii zakresu powierzchni jaką faktycznie wyłącznie dysponował bank w kontekście wyjaśnień oskarżonej o okresowym dysponowaniu przez nią jednym pomieszczeniem na zapleczu i wspólnego użytkowania sanitariatów i niektórych ciągów komunikacyjnych, co jednak z uwagi na skrótowy i ogólny sposób sformułowania protokołu kontroli nie wpływa na jej ocenę. Zawarte

zaś w tezie zarzutu następcze niewłaściwe określenie czynszu za kolejne kilka miesięcy nie może wypływać z działania oskarżonego w postaci sporządzenia wskazywanego wyżej projektu pisma z uwagi na podniesione wyżej okoliczności związane z odpowiedzialnością zawodową H. M. za jego podpisanie i przekazanie adresatowi.

Z powyższych względów czynności podjęte przez oskarżonego nie wyczerpują znamion ani czynu z art 272 kk ani też 231 kk To nie w zakresie jego odpowiedzialności było prowadzenie korespondencji z innymi jednostkami organizacyjnymi i to H. M. odpowiadał za jej poprawność merytoryczną zaś niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy w zakresie treści projektu pisma może co najwyżej być rozpatrywana jako uchybienie zawodowe. Co stwierdziwszy Sąd nie znajdując podstaw do skazania oskarżonego uniewinnił go od zarzucanego mu czynu.

Obok powyższych rozważań i bez wpływu na ich treść Sąd dostrzega możliwy ciąg zdarzeń, który doprowadził do powstania pisma w jego postaci i protokołu w

wyniku nagromadzenia prostych błędów. Wystarczy bowiem założyć, że kontroli dokonała jedynie M. D. (tak zresztą wynikałoby z treści pisma) zaś podpis oskarżonego Z. wynikał z praktyki, że dokonał on swoistej urzędowej akceptacji jego treści (aczkolwiek wobec upływu czasu jak wskazała świadek D. nie da się tego już stwierdzić). Wtedy sekwencja zdarzeń układa się w logiczną całość. E. K. (1) pisze pismo, z którego wynika, że podnajem ma się zakończyć. W dacie kiedy już miało dojść do zakończenia podnajmu świadek D. nie wiedząc, że takie pismo wpłynęło sprawdza dokumenty lokalu i widzi, że jest tam ważna zgoda na podnajem, sprawdza jak jest na miejscu i po potwierdzeniu faktu podnajmu robi w protokole zapis mogący oznaczać i to, że podnajmu już nie ma jak i to (o co jej w istocie chodziło), że jest podnajem za zgodą wynajmującego. Z kolei oskarżony Z. zakładając, że w kontroli nie uczestniczy błędnie odczytuje zapis protokołu zasugerowany pismem E. K. (2) i uznaje, że to co ona wcześniej sygnalizowała (acz błędnie) że podnajem wkrótce wygasa znalazło potwierdzenie w protokole kontroli(choć znaczenie zapisu w protokole było inne) i na tej podstawie

formułuje treść pisma z dnia 30.08.2013r, które H. M. podpisuje albo bezrefleksyjnie albo popełniając ten sam błąd co oskarżony. Tym samym w miejsce złożonych przestępczych machinacji pojawia się logicznie uzasadniony i dość zrozumiały błąd. Co jednak pozostaje w sferze domniemań wobec trudności w ustaleniu czy oskarżony osobiście brał udział w kontroli i nie wpływa na stanowisko Sądu zaprezentowane powyżej.

#	3.5. Uniewinnienie		E. K. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Tak jak w przypadku S. Z. ocena odpowiedzialności karnej E. Z. odbyła się w odniesieniu do zmodyfikowanego zarzutu. Należy zauważyć, że pomiędzy analizą zarzutu dotyczącego S. Z. a tego pod jakim stanęła E. K. (1) w zasadzie nie ma istotnych różnic. Tak więc Sąd nie będzie tu powtarzał swojego wyводу dotyczącego zarówno charakteru i sposobu powstania pisma z 30.08.2013r jak i protokołu kontroli z dnia 20 sierpnia 2013r i tego co wynika z jego zapisów. Udział oskarżonej E. K.			

(1) sprowadzał się bowiem do złożenia pisma z dnia 31 lipca 2013r w którym poinformowała, że w dniu 10.08.2013r upływa termin podnajmu lokalu użytkowego jakiego była najemcą. Tym działaniem miała ona wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym Z. wyłudzić poświadczenie nieprawdy w piśmie podpisanym ostatecznie przez H. M. jako Naczelnika Wydziału Zasobów Lokalowych z dnia 30.08.2013r. W zasadzie ocena charakteru tego pisma i protokołu kontroli dokonana powyżej eliminuje możliwość przypisania oskarżonej przestępstwa skoro nie popełnił go także oskarżony Z. w odniesieniu do tego samego pisma i protokołu ale należy zauważyć jeszcze dwie rzeczy. Po pierwsze przyjęcie winy oskarżonej wymagałoby dodatkowo wykazania jakiegokolwiek dowodu na porozumienie jej ze S. Z. w zakresie czy to sporządzenia jakiegokolwiek pisma czy przeprowadzenia kontroli. Takiego dowodu zaś w aktach po prostu nie ma. Co więcej samo pismo jakie złożyła nie wskazuje na jakikolwiek przestępny zamiar oskarżonej. Poinformowała ona, że 10 .08.2013 upływa termin podnajmu podczas gdy w rzeczywistości upływał on 18 września 2013 roku z

uwagi na datę graniczną zgody wynajmującego na podnajem określoną w aneksie (...) z dnia 06.11.2012r. Data wskazana przez oskarżoną była zatem nieprawidłowa. W wyniku pisma przeprowadzono kontrolę, podczas której podnajem był kontynuowany aczkolwiek za zgodą wynajmującego i zapis jego treści jak wskazano wyżej nie był nieprawdziwy. Oskarżona tłumaczyła to pomyłką, co wydaje się być uzasadnione a przynajmniej w dużym stopniu prawdopodobne. To zaś, że zapis protokołu kontroli omówiony powyżej przy ocenie winy S. Z. mógł być interpretowany dwojako (nie ma podnajmu lub jest ale za pozwoleniem wynajmującego) i w powiązaniu z pismem oskarżonej mógł sugerować, że podnajem ustał nie ma znaczenia dla oceny winy oskarżonej. Poinformowała ona o pewnej okoliczności innej osoby to zbadały w ramach swoich kompetencji ale za wynik tego badania oskarżona nie może odpowiadać. Oskarżona nie może zatem ponosić odpowiedzialności za de facto cały ciąg zachowań innej osoby skoro Sąd te zachowania uznał za nie wyczerpujące znamion przestępstwa a rola oskarżonej polegała na zainicjowaniu tylko

<p>tych działań bez wiedzy o ich podjęciu, bez wiedzy o ich wyniku i bez żadnego porozumienia z oskarżonym Z.. Tym samym ocena prawnokarna jej zachowania sprowadza się do zaprzeczeniu tezie oskarżenia i uniewinnieniu oskarżonej.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1	uniewinnienie oskarżonych obliguje Sąd do przejęcia kosztów procesu na rachunek Skarbu Państwa.	
1.Podpis		